

9 septembrie – 15 septembrie

Umblați cârmuiți de Duhul

Textul de memorat: „Zic, dar: umblați cârmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii pământești.” (Galateni 5:16)

Robert Robinson, autorul textului imnului „Vino, Duh de viață sfântă!” (n.t. – în engleză, *Come, Thou Fount of Every Blessing*; vezi imnul 141 în *Imnuri creștine*, ed. 2013), nu a fost dintotdeauna un om al credinței. Din cauza decesului tatălui său, s-a lăsat cuprins de mânie și a căzut pradă desfrâului și alcoolului. După ce l-a ascultat pe marele predicator George Whitefield, el și-a predat viața Domnului, a devenit pastor metodist și a scris imnul amintit mai sus, care, în limba engleză, includea inițial și strofa aceasta: „O, harului cât de dator/Zilnic sunt constrâns să fiu!/Bunătatea Ta, ca o funie/Să lege inima-mi rătăcitoare de Tine!”

Incomodat de această idee, cineva a modificat astfel: „Înclinat spre închinare mă simt, Doamne,/Înclinat să-L iubesc pe Dumnezeuul căruia Îi slujesc.”

Nu ne îndoim de intențiile bune ale celui ce a făcut această schimbare, însă varianta inițială descrie cu exactitate lupta creștinului. Și creștinii sunt oameni. Natura lor, sau firea pământească, se împotrivesc cerințelor Duhului Sfânt. Aceasta este lupta creștinului, lupta noastră. Cu toate că firea noastră păcătoasă va fi mereu „înclinată” să se îndepărteze de Dumnezeu, noi nu mai suntem robii dorințelor firii pământești dacă suntem dispuși să ne lăsăm conduși de Duhul Său. Aceasta este ideea principală a pasajelor pe care le vom studia săptămâna aceasta.

Duminică, 10 septembrie – Umblați cârmuiți de Duhul

1. Ce legătură există între „a umbla cârmuiți de Duhul” și a trăi viața de credință? Galateni 5:16, vezi și Deuteronomul 13:4,5; Romani 13:13; Efeseni 4:1,17; Coloseni 1:10.

„Umblarea” este o figură de stil preluată din Vechiul Testament, care se referă la comportament. Fiind evreu, Pavel apelează des la această figură de stil în epistolele sale, pentru a înfățișa conduita specifică vieții creștine. De asemenea, întrebuițarea ei este, probabil, legată de primul nume dat bisericii creștine. Înainte să primească numele de *creștini* (Faptele 11:26), urmașii lui Isus erau cunoscuți sub numele de *cei care urmează Calea* (Ioan 14:6; Faptele 22:4; 24:14). Aceasta sugerează că, încă de timpuriu, creștinismul nu a fost considerat doar un set de convingeri teologice care Îl aveau în centru pe Isus, ci o cale pe care trebuie să mergi.

2. Compară termenul „a umbla”, așa cum apare în Galateni 5:16,25 cu cel folosit în Exodul 16:4. Ce deosebire există?

În Vechiul Testament, comportamentul nu era numit „umblare”, ci mai degrabă „umblare după Lege”. *Halakhah* este termenul juridic folosit de evrei, care desemnează regulile și orânduiriile din Lege, dar și din tradițiile rabinice ale strămoșilor lor. Cuvântul acesta este tradus de obicei prin „legea evreiască”, dar el provine, de fapt, din cuvântul ebraic „a umbla” și are sensul literal de „fel de a merge”.

Îndemnul de a „umbla cârmuiți de Duhul” nu se opune ascultării de Lege. Pavel nu le recomandă creștinilor să încalce Legea. El nu este împotriva Legii sau a ascultării de ea, ci împotriva modului legalist de raportare la Lege. Ascultarea autentică dorită de Dumnezeu nu se va realiza niciodată prin impunerea din exterior, ci prin dorința interioară, dată de Duhul (Galateni 5:18).

Ce experiențe ai avut până acum în ce privește „umblarea în Duhul”? Ce înseamnă să umbli în Duhul? Ce obiceiuri din viața ta te împiedică să ai o astfel de umblare cu Domnul?

Luni, 11 septembrie – Lupta creștinului

3. Despre ce conflict vorbește Pavel în continuare? Galateni 5:17; vezi și Romani 7:14-24. Ai cunoscut realitatea crudă și dureroasă descrisă prin aceste cuvinte?

Lupta descrisă aici de Pavel este lupta interioară a fiecărui creștin. Deoarece oamenii ascultă în mod natural de firea pământească (Romani 8:7), numai după nașterea din nou prin Duhul izbucnește adevăratul conflict spiritual (Ioan 3:6). Aceasta nu înseamnă că în sufletul necreștinilor nu există niciodată conflicte de ordin moral. Există în mod categoric. Însă chiar și aceste conflicte sunt, de fapt, rezultatul lucrării Duhului Sfânt, care se împotrivesc firei pământești.

De-a lungul istoriei, creștinii au tânjit să fie eliberați din acest conflict. Unii au încercat să-i pună capăt prin retragerea din societate, iar alții au ajuns la concluzia că firea păcătoasă poate fi eradicată printr-un act al harului divin. Ambele concepții sunt greșite. Este adevărat că, prin puterea Duhului, noi putem supune poftele firei pământești, însă conflictul va continua sub alte forme, până când vom primi un trup nou la revenirea Domnului. Retragerea din societate nu ne ajută, fiindcă purtăm lupta aceasta cu noi oriunde mergem și o vom purta până la moarte sau până va reveni Isus.

Când scrie că lupta interioară îi împiedică pe creștini să facă tot ce vor, Pavel vrea să arate cât de intens este acest conflict. Duhul Sfânt dorește lucrurile spirituale și detestă firea pământească. Dar păcatul din noi tânjește după lucrurile firei pământești și se împotrivesc Duhului Sfânt. Deoarece, chiar convertită, mintea nu are suficientă putere ca să se opună firei pământești, singura noastră speranță este să luăm zilnic decizia de a fi de partea Duhului Sfânt, împotriva firei noastre păcătoase. De aceea insistă Pavel să alegem să umblăm conduși de Duhul.

Pornind de la experiența ta, ce sfat i-ai da unui creștin care se străduiește să înțeleagă acest conflict permanent?

Marti, 12 septembrie – Faptele firei pământești

Pavel ilustrează opoziția dintre firea pământească și Duhul Sfânt prin intermediul unei liste a viciilor și a virtuților. O astfel de listă era un procedeu literar întrebuițat și în literatura ebraică, și în literatura greco-romană.

4. Studiază următoarele texte. Ce asemănări și ce deosebiri există între Galateni 5:19-24 și celelalte pasaje? Ieremia 7:9; Osea 4:2; Marcu 7:21,22; 1 Timotei 3:2,3; 1 Petru 4:3; Apocalipsa 21:8.

Deși Pavel cunoștea foarte bine listele viciilor și virtuților, există deosebiri semnificative în ceea ce privește modul în care le prezintă în Galateni. În primul rând, deși le pune în contrast, nu folosește o exprimare similară. El intitulează lista viciilor „faptele firei pământești”, iar lista virtuților, „roada Duhului”. Distincția aceasta este importantă. James D. G. Dunn face următorul comentariu: „Firea pământească *cere*, pe când Duhul *aduce rod*. Dacă prima listă emană dorința de afirmare personală și de îngăduință de sine, cealaltă vorbește mai degrabă despre grija pentru alții, despre seninătate, despre flexibilitate, despre capacitatea de a fi demn de încredere. Una descrie manipularea umană, iar cealaltă, împuternicirea divină sau înzestrarea cu har, subliniind ideea că transformarea interioară constituie sursa unei conduite responsabile.” – *The Epistle to the Galatians*, p. 308

În al doilea rând, lista viciilor are în denumirea ei un termen la plural: „faptele firei pământești”. „Roada Duhului” este la singular. Deosebirea aceasta ne lasă să înțelegem că viața dusă după firea pământească promovează dezbinarea, neliniștea, disensiunile și despărțirea. Dimpotrivă, viața condusă de Duhul produce un singur rod al Duhului care se manifestă sub forma a nouă calități ce promovează unitatea.

În timp ce unii declară că nu contează ce convingeri avem despre Dumnezeu atâta timp cât suntem sinceri, lista viciilor alcătuită de Pavel ne demonstrează contrariul: concepțiile pervertite despre Dumnezeu duc la idei distorsionate despre comportamentul sexual, religie și etică, iar consecința este ruperea relațiilor dintre oameni. Mai mult decât atât, ele pot duce la pierderea vieții veșnice (Galateni 5:21).

Revezi lista „faptelor firei pământești.” Care dintre acestea încă se manifestă în viața ta și cum poți să le

Miercuri, 13 septembrie – Roada Duhului

5. Cum definește Pavel „roada Duhului”? Cum se reflectă ea în ascultarea de Cele Zece Porunci? Galateni 5:22,23; vezi și Matei 5:21,22,27,28; 22:35-40.

Cele Zece Porunci nu sunt o alternativă la dragoste; ele ne arată cum să manifestăm dragoste atât față de Dumnezeu, cât și față de semenii. Dragostea, oricât de mult ar transcende litera Legii, nu este în conflict cu Legea. Ideea că dragostea pentru Dumnezeu și dragostea pentru aproapele nostru ar invalida Cele Zece Porunci este o absurditate. Este ca și cum am spune că dragostea pentru natură ar anula legea gravitației.

De asemenea, spre deosebire de lista faptelor firii pământești, care conține șaptesprezece vicii, lista roadelor Duhului conține nouă virtuți. Cercetătorii consideră că aceste nouă virtuți pot fi împărțite în grupe de câte trei, însă există multe opinii cu privire la semnificația fiecărei grupe. Unii consideră că împărțirea pe trei grupe ar fi o referire indirectă la Trinitate; alții cred că aceste trei grupe de câte trei corespund celor trei relații fundamentale: relația cu Dumnezeu, relația cu semenii și, în final, relația cu noi înșine. Alții văd în aceste virtuți o descriere a caracterului lui Isus.

Ideea cea mai importantă, care nu trebuie ignorată este aceea că dragostea ocupă primul loc în viața creștină.

Nu este întâmplător faptul că Pavel începe lista celor nouă virtuți cu dragostea. El a subliniat deja, în versetele 6 și 13, rolul central al dragostei în viața creștină și o include și în listele virtuților din alte epistole (2 Corinteni 6:6; 1 Timotei 4:12; 6:11 și 2 Timotei 2:22). În timp ce toate celelalte virtuți apar și în surse necreștine, dragostea este o particularitate a creștinului. Așadar, dragostea nu trebuie considerată o virtute între toate celelalte, ci virtutea esențială a creștinului, cheia tuturor celorlalte virtuți. Dragostea este cel mai important rod al Duhului (1 Corinteni 13:13; Romani 5:5) și se manifestă în viața creștinilor indiferent de circumstanțe (Ioan 13:34,35).

Care virtute din „roada Duhului” este evidentă și care este mai puțin vizibilă în viața ta? Cum poți remedia situația?

Joi, 14 septembrie – Calea spre biruință

Cu toate că în inima fiecărui credincios se va da permanent o luptă între firea pământească și Duhul Sfânt, viața creștină nu trebuie trăită sub semnul înfrângerii, al eșecului și al păcatului.

6. Care este secretul unei vieții în care Duhul stăpânește peste firea pământească? Galateni 5:16-26

Pasajul din Galateni 5:16-26 conține cinci verbe-cheie care descriu viața condusă de Duhul Sfânt. Mai întâi, credinciosul trebuie „să umble” cârmuit de Duhul (vers. 16). Verbul grecesc este *peripateo*, care are sensul literal de „a umbla după cineva” sau „a urma”.

Discipolii renumitului filosof grec Aristotel au ajuns să fie cunoscuți sub numele de *peripatetici*, deoarece ei îl urmau pe Aristotel pretutindeni. Întrucât verbul este la prezent, înțelegem că Pavel nu vorbește despre o umblare ocazională, ci mai degrabă despre o experiență zilnică neîntreruptă. Pe lângă aceasta, întrucât avem de-a face cu o poruncă („umblați cârmuiți de Duhul”), înseamnă că umblarea aceasta este o alegere pe care trebuie să o facem în fiecare zi. Al doilea verb este „călăuziți” (vers. 18). El ne sugerează că trebuie să Îi permitem Duhului să ne arate încotro să mergem (compară cu Romani 8:14; 1 Corinteni 12:2). Noi nu suntem chemați să conducem, ci să urmăm.

Următoarele două verbe apar în versetul 25. Primul este „trăim” (*zao* în grecește). Când folosește acest cuvânt, Pavel se referă la experiența nașterii din nou care trebuie să aibă loc în viața fiecărui credincios. Faptul că verbul este la prezent ne arată că experiența nașterii din nou trebuie reînnoită zilnic. În continuare, Pavel scrie că, dacă trăim prin Duhul, atunci trebuie „să și umblăm” prin Duhul. Cuvântul tradus cu „să umblăm” este diferit de cel folosit în versetul 16. Aici este *stoicheo*, un termen militar care înseamnă literal „a se alinia”, „a

ține pasul” sau „a se conforma”. Ideea este că Duhul ne dă viață și că tot El ar trebui să ne îndrume pașii în fiecare zi din viață.

Verbul întrebuințat de Pavel în versetul 24 este „a răstigni”, un cuvânt care șochează. Dacă umblăm călăuziți de Duhul Sfânt, atunci trebuie să luăm decizia fermă de a reprima dorințele firii pământești. Desigur că Pavel vorbește aici în mod simbolic. Noi răstignim firea pământească prin „hrănirea” vieții spirituale și prin respingerea dorințelor firii pământești.

Dați exemple practice despre cum se poate „răstigni” firea pământească?

Vineri, 15 septembrie – Un gând de încheiere

„Viața creștinului nu este deloc lină. El are de întâmpinat conflicte serioase. Ispite grele îl asaltează. «Firea pământească pofteste împotriva Duhului și Duhul, împotriva firii pământești.» Cu cât ne apropiem mai mult de încheierea istoriei acestui pământ, cu atât mai amăgitoare și mai ademenitoare vor fi atacurile vrăjmașului. Atacurile lui vor deveni tot mai vehemente și mai frecvente. Cei care se împotrivesc luminii și adevărului vor deveni mai împietriți, mai insensibili și mai înverșunați împotriva celor care Îl iubesc pe Dumnezeu și păzesc poruncile Sale (MS 33, 1911).” – Comentariile Ellen G. White, în *CBAZȘ*, vol. 6, p. 1111

„Influența Duhului Sfânt este viața lui Hristos în suflet. Noi nu Îl vedem pe Hristos și nu vorbim cu El, dar Duhul Său cel Sfânt este tot la fel de aproape de noi într-un loc ca și în alt loc. El lucrează în și prin toți cei care Îl primesc pe Hristos. Cei care cunosc locuirea lăuntrică a Duhului aduc roada Duhului – dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credințioșia” (MS 41, 1897). – *Ibidem*, p. 1112

BIBLIA ȘI CARTEA PROFETI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Ieremia 38–44

1. Până când a rămas Ieremia în curtea temniței?
2. Cum a fost răsplătit Ebed-Melec pentru fapta lui bună?
3. După câte zile a primit Ieremia răspuns la rugăciunea sa de mijlocire pentru rămășița poporului?
4. Ce i-au răspuns lui Ieremia bărbații, femeile și tot poporul care locuia la Patros?

Profeți și regi, capitolul 37

5. Din ce cauză a mers Zedechia în direcția greșită?